

Stilzwijgen na 30 jaar doorbroken

3e 'Founding Father of NLP' staat op

Het is ruim een jaar geleden, dat op een nogal professioneel Engelstalig NLP-internetforum een nieuwe poster zich meldde.

Zijn naam is: Frank. Hij reageerde op een 'draadje' dat als onderwerp had: 'wie waren de oorspronkelijke groepsleden van het Metamodel'.

Deze Frank gaf een lijstje met de zeven namen van de allereerste ontwikkelgroep van NLP, waarvan een aantal volslagen onbekend bleken.

Namen van mensen die NLP mede zouden hebben gecreëerd maar die voor de gemiddelde NLP'er geen belletje doen rinkelen.

De verbazing steeg nog meer toen deze Frank, na de onthulling van de namen van ook de tweede ontwikkelgroep (die hij zegt 'zelf aangebracht te

hebben'), waarvan óók een aantal niet bekend zijn in de NLP-historie, er 'en passant' nog bijvertelde dat hij er absoluut zeker van is dat dit 'de juiste namen' zijn: aangezien hij er zelf al die tijd een onderdeel van heeft gevormd.

Deze Frank verklaart:

Buiten Richard Bandler, John Grinder en mijzelf waren de 7 oorspronkelijke NLP Creators:

- Jeff Paris
- Patrick Rooney
- Terry Rooney
- Marilyn Moskowitz
- Ilene McCloud
- Devra Canter
- Trevelyan Houck

Deze zeven namen –n één NLP-adem genoemd- kom je in geen enkel boek over de 'officiële NLP-historie' tegen, zelfs niet in The Wild Days of NLP van Terrence McClendon. In dit boek, dat in de negentiger jaren door Bandler uitgegeven is, staan slechts een paar namen uit de beide namenlijsten van Frank.

Deze Frank neemt de perplexie forumbezoekers in de loop van zijn postings mee naar de conceptiefase van NLP; begin 70-er jaren en hij vertelt... En stap voor stap onthulde deze Frank dat hij al samen met Richard Bandler Gestaltgroepen leidde, lang vóórdat John Grinder hierbij in beeld kwam. Dat hij, Frank, dus de tweede man was en John Grinder, pas later, de derde.

Alle reden om met veel interesse onderzoek te doen. Wie is deze man? Houdt hij misschien een kletsverhaal of is hij een NLP'er van ècht het allereerste uur? Maar waarom wordt zijn naam nooit genoemd en is hij nooit door de twee grondleggers als zodanig erkend? Waarom heeft hij (of iemand anders) nooit hierover gepubliceerd en waarom heeft hij bijna 35 jaar gezwegen?

In het voorjaar van 2011 blijkt er een interview van de Britse schrijver/journalist Andy Coote met deze Frank te zijn verschenen in een uitgave van 'www.nlpconference.co.uk', terwijl ene Chris Morris zelfs in 2010 al op zijn persoonlijke blog melding deed dat hij deze Frank ontmoet heeft bij Michael Carrol (de co-trainer van John Grinder) en dat hij helemaal 'blown away' was van Frank's verhaal dat hij daar uit de doeken deed. Deze ontmoeting vond plaats bij een evenement dat georganiseerd was door NLP Academy; het instituut van John Grinder in de UK.

Lees het interview van Andy Coote met Frank vanaf pagina 24 en luister naar Frank's verhaal.

De toedracht

Zijn naam is: Frank Pucelik, hij woont en werkt sinds jaren in de Oekraïne en dit is zijn relaas.

Ja, het klopte: hij is 'die Frank' die in the Wild Days of NLP genoemd wordt als 'huisgenoot uit het kraakpand die wel eens aan een sessie van Richard Bandler meedeed'. Maar het werkelijke verhaal schijnt heel anders dan in Wild Days gesteld te luiden.

Hij was een Vietnam-veteraan, die na zijn Navy-contract, in 1967 beschadigd weer thuiskwam in de USA.

Frank Pucelik

Via een veteranenregeling kon hij zijn eerder afgebroken studie weer hervatten. Hij ging studeren in San Diego, waarbij hij zich vanuit passie en interesse, maar ook omdat hij 'er zelf doorheen zat' intensief bezighield met alle vormen van persoonlijke ontwikkeling, waaronder Gestalt. Na twee jaar switchte hij van de universiteit van San Diego naar de universiteit van California in Santa Cruz. In die tijd boekte hij bij medestudenten al succes op gebied van verslavingsproblematiek door als Coach toe te passen wat hij geleerd heeft.

Er liepen volgens Frank dus twee mannen op de campus van UCSC die 'verstand' hadden van Gestaltherapie. Één (Pucelik) omdat hij Gestalt zelf ondergaan had, de ander (Bandler) omdat hij in opdracht van een bevriende uitgever, al tijden bezig was om transcripties van een boek over Gestalt te maken (Fritz Perls).

De één was vijf jaar ouder maar ze hadden meer overeenkomsten dan verschillen, zo bleek toen ze elkaar ontmoetten. Beiden 'er doorheen zittend', maar ook beiden 'into Gestalt', beiden veel talent voor na-apen, beiden tamelijk afschrikwekkend uitgedost.

Ze vonden aansluiting bij elkaar en raakten bevriend.

De Schepping van NLP

Frank vertelt dat Richard en hij beiden een 'iets andere insteek op Gestalt' hebben maar dat ze, elkaar aanvullend, samen de groepen gingen geven en daarmee uiterst succesvol waren. Deze groepen vonden plaats op de campus, waar Frank als veteraan beschikking had over een groepsruimte. Na verloop van tijd kwam de stille hoogleraar Grinder –volgens Frank- eigener beweging een kijkje nemen bij die spraakmakende groepen van Richard en Frank en nam in stilte plaats achter in de zaal. In de weken die volgden was deze hoogleraar als toeschouwer bij elke sessie aanwezig terwijl hij stil observerend notities van het gebeuren maakte.

Na een paar weken observeren benaderde John Grinder Richard en Frank met een wagonlading aan vragen. De uitwisseling begon en de resultaten daarvan zijn geschiedenis. Zij het: dat ze dus met zijn drieën waren en niet zoals de 'officiële NLP-geschiedenis' leert met z'n tweeën.

Grinder, door de CIA getraind in 'modelleren', wilde het 'groepen geven en met mensen werken' van Richard en Frank leren. Hiervoor modelleerde hij zowel Richard en Frank bij hun uitvoering. En Grinder leerde aan zowel Richard als Frank uiterst belangrijke lessen uit zijn hoogstaande linguïstische kennis. Grinder was een snelle leerling en weldra waren zijn groepen net zo succesvol als die van Richard en Frank.

Dan volgen volgens Frank Pucelik de zeven jaren van 1971-1978 waarin zeven medestudenten eerst proefkonijn en later medeontwikkelaars worden. Ze werken zo intensief met elkaar dat ze 7 dagen per week bijna wel 30 uren –onbetaald- onafgebroken in touw zijn om het Metamodel gestalte te geven. Frank vertelt dat de reden waarom na afronding van het Metamodel de groep stopte géén andere is, dan dat de groepsleden inmiddels afgestudeerd waren en elk hun eigen weg gingen. Dat is de reden waarom de latere Miltingroep uit andere, weer nieuwe studenten bestond. In feite zijn er volgens Frank in deze jarenlange periode zelfs 4 verschillende generaties van 'NLP People' geweest waarvan hij zegt dat hij degene was die deze groepsleden recruteerde.

NLP heette voor het 'NLP' werd genoemd 'Meta' en tot op de dag van vandaag vindt Frank Pucelik dat een zeer geschikte naam. 'I think the name Meta is perfect and I still use it today.'

De naam zou veranderd zijn volgens Frank toen Richard en John na het beeindigen en uit elkaar vallen van de ontwikkelgroepen, zich in de markt wilden onderscheiden van de 'Metagoep'.

Over de rol van Grinder in het ontstaan van dit 'Meta'

dan wel 'NLP' stelt hij onomwonden: dat zónder Grinder het 'groepswerken' nooit uitgegroeid zou zijn tot NLP. Grinder tilde met zijn kennis en achtergrond datgene wat Richard en Frank succesvol uitvoerden (waarbij ze zelf geen idee hadden wat ze precies deden) naar een heel nieuw niveau en opende de weg naar de ontwikkeling van NLP. Grinder is zelf altijd bescheiden geweest over zijn rol en Bandler blijft daar neutraal over maar Frank Pucelik stelt: '...However: without John Grinder there is no NLP'.

Scheidende wegen

Frank Pucelik was getrouwd met Judith DeLozier en samen hebben zij een zoon. Het huwelijk liep spaak en als vrij man kreeg Frank in 1974 een relatie met Leslie Cameron. In het hippietijdperk was communevorming niet ongebruikelijk, dus Frank ging samenwonen met Leslie terwijl Judith in hetzelfde huis verbleef. Judith, die inmiddels een relatie aangegaan was met John Grinder, was oorspronkelijk door Frank al toegetreden tot de ontwikkelgroepen, hoewel zij aanvankelijk niet zo 'into therapie' was. Het valt buiten dit kader om te memoriseren hoe ongelooflijk veel zij aan NLP heeft bijgedragen. Toen Frank een relatie kreeg met Leslie, werd zij ook betrokken bij de ontwikkelgroepen. Ook zij heeft in de jaren die volgden enorme bijdragen aan de ontwikkeling van NLP geleverd.

De omslag kwam voor Frank in 1976. Zijn rol in het driemanschap begon te veranderen om een aantal uiteenlopende redenen.

Enige tijd daarna planden Richard en John (en Judith, met wie hij inmiddels een relatie had) weer een studiereis naar Milton Erickson in Phoenix, Arizona.

Leslie, zeer getalenteerd in modelleren (naar verluidt: een 'betere Virginia Satir dan Virginia Satir zelf') werd door Richard Bandler gevraagd om mee te gaan op deze reis. Bij thuiskomst hiervan na verloop van tijd bleken Richard en Leslie 'een stel' te zijn.

Frank was overonderd, wilde er met Richard over praten maar kreeg het verzoek te vertrekken.

Pas in 1978 zou hij hier gehoor aan geven.

In 1977 trouwde Richard met Leslie Cameron. In 1978, toen NLP al een groot marktsucces was, werden de eerste haarscheurtjes zichtbaar. Tussen Richard en John (wat uiteindelijk in 1980 leidde tot gerechtelijke uitspraken over eigendom van NLP), tussen Richard en Leslie (wat uiteindelijk leidde tot een scheidingsuitspraak in 1980) en tussen Richard Bandler en Frank Pucelik die in 1978 werd gevraagd te vertrekken. Frank Pucelik is dan van de noodzaak doordrongen: hij trekt.

Frank schrijft daar op voornoemd NLP-forum nu zelf over: 'When Richard 'asked' me to break off all contact

with the group, I lost my working partner, my friends, my living partner, my income, my learning team, my support network, everything. I had 3 other people I cared about deeply that would have been affected by my unwillingness to leave. I left.'

Frank keerde in 1978 na, zoals hij het zelf noemt, de zeven meest leerzame jaren van zijn leven op gebied van groei en ontwikkeling, vanuit Santa Cruz terug naar San Diego, samen met een aantal 'Meta guys', waarmee hij gezamenlijk het 'Meta Institute' oprichtte, een organisatie die succesvol actief bleef tot 1983. Vervolgens verhuisde hij naar Oklahoma, waar hij 'Meta International' oprichtte en actief bleef met NLP. Daarnaast werkte hij vier jaar als professor aan de University of Oklahoma en was bestuurlijk betrokken bij twee behandelcentra voor jeugdige drugs- en alcoholverslaafden.

Ommekeer en erkenning

In 1987 werd hij op grond van zijn reputatie en de resultaten die hij boekte op gebied van Verslavingszorg door Russische psychologen uitgenodigd om naar Moskou te komen. In de navolgende vier jaren werd hij steeds meer gevraagd in Moskou, waarna hij in 1991 definitief naar Moskou verhuisde.

Frank Pucelik woont nu, in 2012, inmiddels in de Oekraïne, waar hij een enorme reputatie heeft opgebouwd als business-, management- en NLP-trainer en Keynote speaker op (bijvoorbeeld Human Resources Management) congressen. Hij ondersteunt daarnaast een gestaag groeiend aantal hulpverleningscentra voor aan drugs verslaafde jongeren.

Hij kijkt met bewondering en waardering terug op zijn jaren in Santa Cruz, te midden van bevlogen ontwikkelaars; elk met eigen kwaliteiten en talenten. Hij vindt het 'intens jammer' dat, terwijl het 'Field of NLP' dat zóveel goeds opgeleverd heeft waar iedereen nog elke dag op terug kan vallen, het waardevolle pionierswerk van een aantal grondleggers meteen of in de loop der tijd uit de officiële historie van NLP zijn verdwenen. John Grinder, getuige van het eerste uur, heeft in ieder geval Frank Pucelik's bijdrage aan de creatie en ontwikkeling van NLP –waar hij kon- nooit ontkend.

Het gerucht gaat dat Frank Pucelik, samen met John Grinder, inmiddels aan een boek werkt over de eerste zeven scheppingsjaren van NLP. Vijf van de zeven oorspronkelijke 'mede-creators van NLP' heeft Frank Pucelik al kunnen traceren en zouden hun bijdrage aan dit boek al hebben toegezegd.

Ere: wie ere toekomt!

'Thirty Years of Third Man Out'

Frank Pucelik & NLP

Frank Pucelik was veel méér dan een observator bij de geboorte van NLP; hij was er zeer direct bij betrokken. Na meer dan 30 jaar stilte, kwam Frank als een keynote speaker naar de NLP-conferentie in Londen, in november 2010. Daar legde hij uit aan Andy Coote wat zijn unieke aandeel geweest is in de schepping van NLP en hoe hij bijna geheel is weggevaagd uit de officiële geschiedenis ervan.

Frank Pucelik was één van de drie mensen die betrokken waren bij het creëren van 'Meta', de voorloper van NLP. Die andere twee waren natuurlijk Richard Bandler en John Grinder. Toen

hij de groep verliet in 1978 nam Frank's carrière een wending en hij woont nu in de Oekraïne. Hij heeft meer dan dertig jaar geleefd met de onnauwkeurige verhalen over de eerste dagen van NLP. Kijkend naar een interview met een niet nader genoemde NLP-er over de oorspronkelijke dagen van NLP, veranderde dat.

'Ik was furieus - zo geraakt en boos door zijn woorden dat ik besloot dat het genoeg was, ik was er ziek van. Al dertig jaar hield ik mijn belofte, hield ik mijn mond en besprong ik geen mensen die beweerden dat zij de oorspronkelijke ontwikkelaars waren, terwijl zij dat niet waren. Weet je, niemand behoort tot de oorspronkelijke ontwikkelaars, behalve Richard, John en ik.'

Toen hij in 1965 van junior college werd getrap, ging Frank liever vrijwillig bij de Marine dan dat hij wachtte tot hij opgeroepen werd voor militaire dienst. Bij de Marine kreeg Frank zijn medische opleiding en werd hij een marine hospik. Na een jaar gewerkt te hebben in een Japans ziekenhuis werd hij omgeschoold tot scherpschutter en werd overgeplaatst naar Vietnam.

'Het was angstaanjagend, speciaal voor iemand zoals ik die zo slecht voorbereid was op het leven, laat staan op oorlog. Als hospik had ik twee verantwoordelijkheden, ik was daar om te zorgen voor de gewonden, ik moest zorgen dat de mariniers in leven bleven én ik moest optreden als een soort priester en psycholoog. Ik moest ook vechten en de vijand doden. Dit was hun territorium. We kregen zelden de kans om te schieten op die kerels die ons trachten te doden. Meestal was het een boobytrap, een bom, of een enkel schot van een scherpschutter en je had geen idee waar het vandaan kwam.'

Het thuiskomen 'na 13 maanden in de hel' was traumatisch voor Frank.

'Niemand behoort tot de oorspronkelijke NLP-ontwikkelaars behalve Richard, John en ik.'

FRANK PUCELIK

'Je bent een leider en een rolmodel voor de jonge mariniers die net aankwamen in de jungle. Je moet hen in de steek laten in oorlogstijd; hoe kun je dat in vredesnaam doen? Ik veronderstel dat ik banger was voor de jungle dan voor mijn zelfhaat. Mijn zoektocht in de jaren erna was uit te vinden hoe deze ervaring te begrijpen of te gebruiken. Richard Bandler en John Grinder kwamen mij beiden bij dit alles goed van pas.' Frank keerde eind jaren zestig uit Vietnam terug naar California als een boos en latent gevaarlijk persoon om mee op te trekken.

'Ik verwachtte werkelijk niet dat ik terug zou komen. Ik vond dat ik een loser was en losers sneuvelen in de oorlog. Ik had geen plannen, geen doelen en geen verwachtingen en ik was psychisch een wrak. Ik droeg tweeënhalve tot drie jaar lang een bajonet en jungle-uitrusting mee naar school en ik kreeg weinig ruzie. Ik was een totaal verknijpt persoon om eerlijk te zijn.'

Vanwege de 'Veteranenwet' kon Frank een plaats veroveren op de exclusieve Universiteit van California in Santa Cruz (UCSC).

'Ik zat er met jongens en meisjes die vier of vijf jaar jonger waren dan ik en die briljant waren. Ik vond dat ik maar beter haast kon maken met leren goed te communiceren.'

Na een jaar op de universiteit ontmoette Frank een rare gast, Richard Bandler genaamd, die erg goed was in het lesgeven van Gestalttherapie.

'Richard had zijn eigen oorlog achter de rug - de straten van Oakland - we hadden veel met elkaar gemeen, pasten heel goed bij elkaar, dus we trokken samen op en doceerden Gestalttherapie aan studenten. Na ongeveer zes maanden kwam een langharige man met een imposant voorkomen achterin de klas zitten. We wisten niets van hem, behalve dat het een professor was. Nadat iedereen weg was stelde hij vragen over onze taal en bedoelingen. Richard en ik hadden er geen idee van. We waren na-apers en we aapten na zonder dat we een idee hadden van de structuur. Als je genoeg opnames van Fritz hebt bekeken, kun je precies doen wat hij doet, inclusief accent. Een van de dingen die we met John Grinder's hulp ontdekten, was dat we echt geen belemmerende overtuigingen hadden, simpelweg omdat we geen enkele overtuiging hadden.'

Na drie of vier terloopse gesprekken, besloten ze dat het de moeite waard was om doelgericht samen te werken.

'We begonnen de dinsdag/donderdag groepen. Wij zouden op dinsdag een groep doen en John zou hetzelfde doen met een andere groep op donderdag. Richard of ik zouden John's gedrag corrigeren tot hij dezelfde resultaten kreeg die wij hadden. John zou dan zeggen waar ik op moest letten om dit werk te kunnen doen en welke taalstructuur ik het beste kon gebruiken. We waren bijzonder opgetogen omdat we dingen begonnen te begrijpen op een niveau dat we nooit eerder hadden begrepen.'

Tegen 1972 groeide het proces en de eerste Meta Groep werd gevormd.

'Gedurende een periode van enkele maanden trokken we geschikte personen aan tot we een team van 6 of 7 extra mensen hadden. Dit waren de mensen die het Metamodel, representatiesystemen, ankeren -de basis tools van NLP- formaliseerden. De meeste van hen waren doctoraatsstudenten en ze leverden een enorme persoonlijke investering. We deelden nieuwe patronen met de Meta kids en vertelden hen dat we wisten dat het werkte. We deden het met hen en vroegen dan hoe

Frank Pucelik

het beter gedaan kon worden. Zij legden uit wat ze ervaren hadden. Ze probeerden de patronen op anderen uit en gaven terug wat ze hadden gedaan om het nog verfijnder te maken.

Gedurende twee of drie ongelooflijk interessante opwindende jaren probeerden we dingen uit en experimenteerden we. We bekeken films en lazen over de therapieën die mensen als Fritz Perls, Virginia Satir, Carl Rogers of Eric Berne ontwierpen en realiseerden ons dat ze voor hen ontworpen waren. De patronen die (zeg maar) Fritz begreep in zichzelf werden in Gestalttherapie gestopt. Als iemand een probleem had dat specifiek overeenkwam met een patroon in Gestalt, dan was Gestalt een miraculeus werkende therapie. Als het patroon niet overeenkwam, waren het cliënten met weerstand en schopte Fritz ze eruit. Dus, als je weet hoe iemands probleem in een patroon te gieten is kun je de therapie vinden dat het patroon succesvol behandelt. Als er geen therapie te vinden is dat aansluit bij het patroon moet je het ter plekke ontwerpen. Binnen NLP begrijpen we dit nu, maar in 1972 was het een openbaring.

Ik was geïnteresseerd in hoe Gregory Bateson Meta had beïnvloed. We hadden ongelooflijk geluk dat Gregory Bateson dicht bij de plaats woonde waar we veel onderzoek deden. Hij was een ongelooflijk mens. Hij kwam vaak kijken en luisteren naar wat we aan het doen waren met verschillende kleine groepen en hij gaf dan commentaar dat goud waard was. Formeel was hij onze supervisor niet, maar hij was de supervisor van ons hart. Hij werkte veel samen met John en Richard.'

De verstandhouding tussen de drie begon subtiel te veranderen.

'Om te beginnen stonden Richard en ik elkaar zeer na. Toen John bij ons kwam was hij het vijfde wiel aan een wagen. Toen brachten hij en Richard een jaar lang

meer tijd met elkaar door en na nog een jaar werd ik het vijfde wiel. Als je Whispering in the Wind gelezen hebt, weet je dat John Grinder daarin schrijft: 'Frank Pucelik was de derde man in NLP.'

De meeste mensen begrijpen niet precies wat hij daarmee bedoelde. Het ging nog steeds om ons drieën, ik had alleen een andere rol. Ik werd de organisator, de bemiddelaar, de proefpersoon, de vertrouwenspersoon. Een tijd lang was ik de derde persoon in de metapositie, die ze konden gebruiken om hun eigen gedachten en patronen te onderzoeken. Ik was in staat om hen feedback te geven en te zeggen wat ik dacht dat zou werken en wat niet.'

In 1973 kwam de tweede groep Meta-mensen aan boord.

'Binnen een periode van een jaar hadden we een groep van 10 tot 12 mensen bij elkaar. Dit was de periode waarin Stephen Gilligan en Robert Dilts erbij betrokken werden. Later in die periode kwam Judith DeLozier, mijn eerste vrouw (en de moeder van mijn zoon) er nog bij. Leslie Cameron was mijn tweede vrouw. Ik bracht haar de belangstelling voor NLP bij. We werden samen zakenpartners, vrienden, collega's en onderzoekers. Ik heb haar altijd een van de beste trainers gevonden die ik ooit gezien heb. Ze leerde me wat liefde was en zij was waarschijnlijk een van de beste delen van mijn leven.'

Het bestaan van de Meta Groep duurde niet lang.

'In 1976 nodigde Richard Leslie uit om Milton Erickson te bezoeken, samen met John, Judith en mijn zoon Eric. Toen ze terugkwamen had Leslie besloten de levenspartner van Richard te worden, wat me erg veraste. Een paar dagen later trof ik Richard en hadden we een gesprek waarin hij me uitnodigde om te vertrekken.

Het betekende dat ik mijn levenspartner moest achterlaten, mijn onderzoeksteam, mijn carrière, mijn bron van inkomsten en mijn universiteit. De uitnodiging was nogal direct en ik voelde dat ik niet kon weigeren, dus vertrok ik.'

Frank verhuisde naar Oklahoma en begon een nieuw leven en carrière op te bouwen.

Hij verrichte veel aanvullend onderzoek en behaalde nieuwe opleidingstitels.

'Ik runde behandelingscentra voor jonge drugsverslaafden en alcoholici in Oklahoma en ik was daar erg goed in. Ik had plezier in het werken met bedrijven die meer geld hadden en pragmatischer waren dan het gemiddelde NLP-volk. Ik had succes en kon verder met mijn leven.'

In 1987 belde een vriend uit San Francisco op die hem in contact wilde brengen met drie Russen die van zijn ervaring gebruik wilden maken.

'Dus ging ik de volgende dag naar het vliegveld van Oklahoma City en haalde twee Russische psychologen en een vertaler op van het vliegveld. We raakten bevriend. Ze nodigden me uit om in 1987 naar Moskou te komen voor een Psychologie Congres waar 1000 Russische psychologen aanwezig waren. Ze waren de hoogst opgeleide, best voorbereide mensen die ik ooit ontmoet had en ze konden niets. Ze hadden geen pragmatische vaardigheden of training. Dus vond ik dat we elkaar perfect aanvulden, omdat ik niets wist en alles kon.'

Frank verhuisde voorgoed naar Moskou in 1990, Rusland - en Moskou in het bijzonder - was erg gevaarlijk in die eerste overgangsjaren.

'De mensen elleboogden zich een weg naar boven en vochten op een nogal directe manier hun concurrentiestrijd uit. Voor mij was het de hemel! Ik had een tijdmachine gevonden die me terugbracht naar de tijd van de drooglegging in de jaren '20 en '30 in Amerika; een tijd die ik altijd al had willen meemaken. Het was alsof ik in de films zat, die ik over die tijd gezien had. Moskou en Kiev en de meeste grote steden zijn veranderd en opgebloeid sinds die tijd. Ik heb de afgelopen meer dan twintig jaar gereisd door de hele voormalige Sovjet Unie, van de oostkust naar de westkust, van het noorden naar het zuiden.'

In de trainingsruimte spreekt Frank geen Russisch.

'Ik heb daar vertalers. De Russische taal is gemakkelijk slecht te spreken en opgeleide mensen herkennen zo'n persoon direct en stoppen met luisteren. Mijn vertalers zijn ongelooflijk goed dus ik krijg direct een hoop respect. Van tijd tot tijd gooi ik er een of twee Russische zinnen tussendoor om de mensen te laten weten dat ik niet geheel dom ben. Ik schaam me een beetje dat ik de taal niet vloeiend spreek, maar het is nooit nodig geweest vloeiend Russisch te spreken.'

Frank is ook hier bezig met mensen met verslavingsproblemen.

'We hebben vijf behandelcentra in Moskou en Odessa. Ze zijn ongelooflijk effectief en ik ben er erg trots op.

Daar kunnen we gebruik maken van processen die heel sterk zijn en waarmee we meer kunnen in een heel krachtig proces van 7 uur dan we in de Verenigde Staten voor elkaar kunnen krijgen in 6 maanden. De programma's helpen de kinderen om beter te worden. Ik heb foto's van een paar honderd jonge, succesvolle, gelukkige afgestudeerden van mijn Russische opleidingen. Ik ben er heel trots op.'

Frank weet nog niet zeker of de toekomst meer openbare optredens in Groot Brittannië in zich bergt. Hij heeft al een heel druk leven in de Oekraïne, waar hij leiding geeft aan de Pucelik Consulting Group. Frank werkt samen met Mike Carroll's NLP Academy en geeft enkele trainingen in Londen. Mike werkt al regelmatig met John.

'Ik heb John gesproken en hij is erg blij dat Mike en ik samenwerken. John en ik hebben de afgelopen dertig jaar een hele plezierige relatie gehad. Ik zal hier enkele seminars geven en kijken hoe de mensen erop reageren en misschien kan ik het idee dat sommige mensen over die eerste dagen hebben een beetje bijstellen.'

Frank is onlangs aangekondigd als keynote speaker op de NLP Conferentie in 2011. Tenslotte vroeg ik of er überhaupt nog een relatie is met Richard Bandler. Het antwoord veraste me, alhoewel, misschien ook weer niet als je de gemakkelijke manier van doen van Frank in aanmerking neemt.

'Ik heb zeer gemengde gevoelens. Ik ben veel aan Richard verschuldigd. Hij heeft er op velerlei wijzen toe bijgedragen dat ik een menselijker mens werd. Het is een van de beste één-op-één counselors die ik ooit gezien heb. Op de een of andere manier verstaat hij de kunst om ongelooflijk veel geduld, hartstocht en inzicht te hebben. Eén-op-één heb ik geen betere gezien. Ik denk dat als ik hem zou ontmoeten, elke relatie mogelijk zou kunnen zijn die hij zou wensen. Ik hoop dan op een positieve relatie, maar zo niet, dan vind ik dat ook helemaal OK.'

ANDY COOTE IS PROFESSIONEEL SCHRIJVER MET EEN ACHTERGROND IN BUSINESS DEVELOPMENT, ICT EN PERSOONLIJKE ONTWIKKELING. HIJ WOONT IN CORNWALL (UK) EN WERKT AL ACHT JAAR LANDELIJK VANUIT ZIJN EIGEN BEDRIJF BIZWORDS.

